

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pīls laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Apsveikums Ziemassvētkos LTV, 2000.gada 24.decembrī

Sidrabiņa lietiņš lija Ziemassvētku vakarā; Visi sīki žagariņi Sidrabiņu vizināja.

Ir svētku vakars, un viss, kas tajā notiek, ir īpašs. Arī lietus, ja tas lītu, ir sudraba lietus. Viss tiek apmirdzēts, viss iegūst citādu īpašību un kvalitāti. Svētki ir svētki, vai lietus līst vai sniegs snieg. Balts sniedzīņš uz skujiņām vai lietus peļķe zem kājām, - svētki ir mūsu sirdīs un mūsu apziņā. Mēs ilgi tiem gatavojamies, jo tas ir īpašs laiks, kam ir jābūt ārpus ikdienas. Tas ir iezīmēts laiks, lai mēs to atcerētos. Tas iezīmē ceļa stabus mūsu mūžā, tas iezīmē ceļa zīmes saules gadā.

Kopš rudens saulgriežiem gaisma lēnām ir zaudējusi savā cīņā ar tumsu, bet tagad, ziemas saulgriežos notiek pagrieziena. Tas ir apvērsums, gaisma no šī brīža atkal atgūst savas tiesības. Ar katru dienu tā kaut ko atkaro no tumsas, un tas mums atgādina, ka arī mums ir jāpiedalās šajā mūžīgā cīņā starp gaismu un tumsu. Gaisma un tumsa ir arī mūsos, tā piemīt cilvēcei, tā ir cilvēka dabā, un mums mūžam ir jābūt nomodā par gaismu un jāgādā, lai tā nezaudētu savā cīņā ar tumsu. Ziemassvētki mums atgādina, ka tumšākai naktij vistuvāk ir rītausma. Ziemassvētki atgādina, ka gaisma nezaudēs savā cīņā ar tumsu.

Ziemassvētki ir arī Kristus dzimšanas svētki. Jēzus bērns piedzimst Betlēmē, un Betlēmē viņš nāk kā Glābējs un Pestītājs pasaulei. Viņš nenāk kā soģis, viņš nāk mācīt, mierināt un apzēlot. Viņš nenāk sakārtot cilvēku pasauli kā karavadonis vai kā valdnieks ar valdnieka zizli rokā. Ne viņa uzdevums ir pasaule sakārtot, tas ir cilvēku rokās. Mums pašiem sava pasaule ir jāsakārto, mēs paši cilvēki esam par pasauli atbildīgi. Jēzus nāk kā skolotājs, kā ceļa rādītājs, un ceļš, ko viņš rāda, ir ļoti vienkāršs: tā ir mīlestība. Mīlestība uz Dievu un uz savu tuvāko. Mīlēt Dievu pār visām lietām un savu tuvāko kā sevi pašu. Ļoti vienkārša mācība, bet cik grūti to īstenot ir mūsu dzīvē. Un tomēr tas ir tas ceļš, kas cilvēkam paver vārtus uz to atklāsmi un uz to gaismu, ko Ziemassvētki mums sludina. Un tie ir pieejami katram. Viss, kas ir vajadzīgs, ir atvērt savu sirdi, savu prātu, un tad tajā ielīst Ziemassvētku gaisma, Ziemassvētku klusums un Ziemassvētku mierinājums.

Ziemassvētki ir bagāti un dāsni svētki. Mēs dalām dāvanas, tie mirdz mūsu eglīšu gaismās, bet ne visiem viņi ir bagāti un ne tas ir tas būtiskais. Nav tādu priekšrakstu, kas teiktu, mēs varam svinēt Ziemassvētkus un priecāties tikai tad, ja būsīm tik un tik bagāti, pelnīsim tik un tik latu, mums būs tādas vai citādas dāvanas zem eglītes. Ne tā ir svētku būtība, bet gan prieks, kas mājā mūsu sirdīs, un sajūta, ka mēs spējam priecāties par šiem svētkiem. Var pietikt ar vienu svecīti galdā, var pietikt ar vienu egles zariņu, ja cilvēks izjūt svētku noskaņu, tad arī viņam ir svētki.

Es novēlu, lai šajos svētkos katrs izjustu savā sirdī to Ziemassvētku brīnumu, kas nāk pie mums kā salda rozes smarža. Es novēlu katram, lai viņš izjustu Ziemassvētku gaismu, vienalga, vai viņš būtu savu mīlo tuvinieku pulkā vai viens pats savā istabiņā, vai kaut vai cietumnieka kamerā. Šie svētki pieder visiem. Ziemassvētkus ir iespējams svētīt visiem, katrs mēs varam tos izjust savā sirsniņā, kā to saka Ziemassvētku dziesma. Es novēlu visiem izjust sirdī šo Ziemassvētku mieru, šo Ziemassvētku gaismu, šo Ziemassvētku mīlestību! Lai tā paliek ar jums šai svētku dienā, šai svētku vakarā, lai tā mājā jūsu sirdīs visā nākamajā gadā.